

BIO'S voor FAUSTO, 3 Mei 2018

Luc Steels (Compositie),

Luc Steels, Ph.D., is een wetenschapper actief in het domein van het onderzoek naar artificiële intelligentie en vooral het begrijpen en produceren van taal. Hij studeerde talen en literatuur aan de Universiteit Antwerpen en computerwetenschappen aan het M.I.T. (VS). In 1983 richtte hij het AI laboratorium op van de VUB en werd professor in de computer wetenschappen aan dezelfde universiteit. Meer dan 30 Ph.D's zijn afgestudeerd onder zijn begeleiding in verschillende domeinen van de AI, van kennissystemen en robotica tot neurale netwerken en taalverwerking. In 1996 richtte hij het Sony Computer Science lab op in Parijs, een laboratorium voor fundamenteel onderzoek dat onder meer onderzoekt hoe computers kunnen helpen bij de creatie en verspreiding van muziek. Op dit moment is hij een fellow aan het Institute for Advanced Studies (ICREA) in Barcelona, verbonden met het Instituut voor Evolutiebiologie CSIC-UPF). Zijn belangrijkste onderzoeksdomein het laatste decennium is de ontwikkeling van modellen voor de oorsprong en de evolutie van taal aan de hand van experimenten met robots en computer simulaties. Steels heeft honderden artikels in wetenschappelijke tijdschriften en conferenties gepubliceerd en 12 boeken over diverse onderwerpen binnen de AI. Hij is lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen en Kunsten in de sectie natuurwetenschappen.

Sinds zijn studententijd in Antwerpen in de jaren zeventig is Steels ook actief geweest in diverse artistieke domeinen. In de jaren zeventig was dit vooral in het domein van performance en avant-garde muziek onder meer met het theater collectief "Dr. Buttocks Players Pool" dat hij heeft opgericht voor de realisatie van 'performance' kunst, het avant-garde muziek ensemble Mishalle-Geladi-Steels, wat elektronische en computermuziek koppelde aan performance, en de Studio voor Experimentele Muziek geleid door Joris De Laet. Meer recent, werkte hij samen met plastische kunstenaars zoals Carsten Höller, Anne-Mie van Kerckhoven and Olafur Eliasson voor tentoonstellingen in het Capc Musée in Bordeaux, het Musée d'Art Moderne in Paris, de Kölner and Aachener Kunstverein, het Whitney museum in New York, het Centro Borges in Buenos Aires, e.a. Met de Franse regisseur Jean-Francois Peyret schreef hij een toneelstuk over de Russische wiskundige Sonja Kowaleskaya, voor het theaterfestival van Avignon en het Theatre National de Chaillot in Paris in 2005.

Zijn eerste opera Casparo (met een libretto van Oscar Vilarroya) kende zijn premiere in de Palau de la Musica in Barcelona in 2011, gevolgd door voorstellingen in "La Maison Rouge" (Paris), Théâtre Molière (Brussels), Iers College (Leuven), the Sony Conference Hall (Tokyo) and the UPMC concert hall (Paris). Fausto is zijn tweede opera, opnieuw in samenwerking met Oscar Vilarroya voor het libretto.

Oscar Vilarroya (Libretto)

Oscar Vilarroya, MD, PhD., is directeur van de onderzoeksgroep voor Neuroimaging van mentale ziekten in Institut Hospital del Mar IMIM, te Barcelona. Zijn groep onderzoek zowel normale als abnormale cognitieve functies door metingen van breinactiviteit. Oscar Vilarroya is ook Geassocieerd Professor voor Psychiatrie aan de

Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) en directeur van de ‘social brain’ leerstoel aan dezelfde universiteit. Hij publiceert in top wetenschappelijke tijdschriften, zoals recent in *Nature Neuroscience*, maar ook in populariserende fora zoals kranten, radio, televisie en met boeken zoals *Sorbets de Ciència* or *Paraula de robot*. Vilarroya publiceerde ook enkele romans, zoals *Joc net*, en theaterstukken zoals *De botxins i gots d’aigua*. Hij was ook wetenschappelijk adviseur en co-script writer voor diverse artistieke projecten zoals *Bajo la piel del conflicto*, of Cesc Gelabert's choreographie *Orion*. Hij werkte als libretist samen met Luc Steels aan de opera *Casparo*.

Steven Brooks (Fausto)

Steven Brooks begon zijn muzikale studies aan het Lemmensinstituut in Leuven. Hij vervolgde zijn studies in zang, opera en compositie aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel waar hij eerste prijzen won, met name de Elkan prijs en De Keyzer prijs voor zang. Na zijn studies werkte hij als hoofdtenor en solist met het Vlaams Radio Koor voor concerten en opnamen, en als gast tenor voor bekende ensembles zoals Huelgas Ensemble en de Capilla Flamenca.

Na zijn verhuis naar Engeland in 2002, creëerde hij de rol van Don Jose in een nieuwe versie van *Carmen* voor de Syrnix Opera. Hij vervoegde het vocaal ensemble ‘Cantabile – The London Quartet’. In de tien jaar waarin hij lid was van dit ensemble heeft hij een groot aantal concerten gegeven over de hele wereld met een brede waaier van muziekstijlen en voor een heel verschillend publiek. Naast zijn werk met TLQ is hij ook opgetreden als solist in verschillende operas, missen, en oratoria.

Op dit moment geeft hij zangles aan het Christ’s Hospital school. Daarnaast speelt hij ook piano in de Millenium Performing Arts, de English National Ballet School en de Royal Ballet school. In December 2015 was hij uitgenodigd door Frascati Symphonic voor hun tournee in China en is nu blij om terug met Frascati het project ‘Fausto’ muzikaal te vertolken.

Anja Van Engeland (Margherita, soprano)

Anja Van Engeland studeerde aan het Lemmensinstituut te Leuven met grootste onderscheiding, specialiseerde zich vervolgens aan het conservatorium van Antwerpen en vervolmaakte zich daarna bij Opera Studio Vlaanderen. Ze volgde masterclasses bij o.a. Helmut Deutsch, Mary Brennan, Robert Alderson, Suzanne Eken en Gemma Visser. Naar aanleiding van haar beloftevolle optreden op het Belvédère-Concours te Wenen kreeg ze een bijzondere opera-coaching en werden haar diverse rollen aangeboden.

Na haar studies aan Operastudio Vlaanderen werd ze geëngageerd voor de rollen als Sophie Scholl (*Die Weisse Rose*/Udo Zimmerman), Leïla (*les Pecheurs de Perles*/Bizet), Elvira (*I Puritani*/Bellini) Eerste Dame en Eerste Knaap (*Der Zauberflöte*/Mozart), Mimi (*la Bohème*/Puccini), Elvire (*la Muette de Portici*/Auber), Aennchen (*Freischütz*/Weber), Ophelia (*Hamlet*/Thomas)

In Opéra Royal de Wallonie zong zij in 2014 de rol van Constance (*Enlèvement au Sérail*/W.A.Mozart). In 2010/2011 zong ze daar met groots succes de rol van Micaela

(Carmen). Ook zong ze in 2014 de rol van Tosca in concertante uitvoeringen in Nederland. In oktober 2011 maakte ze haar debuut aan de Nederlandse Opera als Magd 4 in Elektra van R. Strauss. In Opera Zuid zong ze in seizoen 2009/2010 Alicia Ford (Falstaff/ Verdi) en Marguerite (Faust/Gounod). In 2004 zong ze daar al eerder de Koningin van de Nacht (Die Zauberflöte/W.A.Mozart). In de Vlaamse Opera was Anja Van Engeland te horen als Nicolette (L'Amour des trois Oranges/Prokofiev), Laura (Louisa Miller/Verdi), Ygraine (Barbe-bleu/Dukas) Berta (il barbiere di Siviglia/Rossini), Koningin van de nacht (Toverfluitproductie voor jongeren), Tweede viool (Prova d'orchestra/Battistelli) en in juni 2006 maakte ze haar roldebuut als Freia (Das Rheingold). Voorts zong ze er Gerhilde (Der Walküre, 2007) en Female Chorus (The Rape of Lucretia van Benjamin Britten, 2008)

Ze werkte samen met dirigenten als o.a. : Ivan Törzs, Michel Tilkin, Francois Xavier Roth, Eric Lederhandler, Peter Robinson, Friedrich Pleyer, Walter Proost, Patrick Fournillier, Per Otto Johanson, Ivan Anguelov, Balazs Kocsar, Elgar Howarth, , Eivind Aadland, Ed Spanjaard, Eric Delson, Luca Pfaff, Hervé Niquet, Massimo Donadello, Bartholomeus-Hendrik Van de Velde en Marc Albrecht. Ze werd geregisseerd door Stephen Lawless, Guy Joosten, Emilio Sagi, Ivo Van Hove, Nicola Glück, Andrea Schwalbach, Frank Van Laecke, Wim Trompert en Carlos Wagner.

Als concertzangeres is Anja Van Engeland ook een graag geziene gaste. Samen met het symfonieorkest van Vlaanderen o.l.v. David Angus vertolkte ze de Nursery Songs van Piet Swerts. In het kader van het Mozart-jaar vertolkte ze onder meer Mozarts Mis in c klein in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel. In het PSK zong ze de Sea-Symphony van R.V.Williams en het Requiem van Verdi.

Ze trad op met het Nationaal Orkest van België olv Theodor Guschlbauer. In 2012 zong ze met het Belgisch Nationaal Orkest olv Kwame Ryan de 9de van Beethoven. Verder verleende ze haar medewerking aan een Rossini programma met het Symfonieorkest van Vlaanderen. In 2012/2013 zong ze meermaals het Requiem van Verdi met verschillende orkesten. Met het Brussels Philharmonic zong ze in Debussy's l'Enfant prodigue en Le Gladiateur. Met het Filharmonisch orkest van Luxemburg nam ze Der Geiger von Echternach van Lou Koster op CD op.

Kamil Ben Hsaïn Lachiri (Margherita, soprano)

Kamil Ben Hsaïn Lachiri (geboren 1994) is een Belgische bariton en snel rijzende ster bij de huidige generatie jonge Belgische opera zangers. Hij studeerde piano bij Cristina Todea en Stephanie Salmin en werd aangenomen als een exceptioneel jong talent bij Fabian Jardon in het bekende muziekconversatorium IMEP (Ecole superieure des Arts) in Namen op vijftienjarige leeftijd. Daar ontdekte hij zijn talent als zanger en studeerde af met grote onderscheiding in de klas van Francoise Viatour en Benoît Giaux.

Kamil is gepassioneerd door opera en zong reeds in een aantal Mozart rollen (Papageno, Guglielmo, Masetto, Comte Almaviva, Antonio) in samenwerking met dirigenten zoals Rene Jacobs, Michel Plasson, Alberto Zedda, Christophe Rousset en Leonardo Garcia Alarcon. Als solist zingt Kamil in de Muntshouwborg (Brussel), de opera van Amsterdam, de Opéra Royal de Wallonie, de opera van Pittsburgh (USA), de opera van Metz en Helsinki, en binnenkort de opera van Dijon (Hercule, Prometeo) en het festival

van Ile d'Yeu (Papageno, Die Zauberflöte). Deze producties hebben hem de mogelijkheid gegeven om met enkele van de meest bekende orkesten van Europa samen te werken.

Vanaf 2016 is Kamil solist in de Academie van De Muntchouwburg (Brussel). Hij heeft de eerste prijs met felicitaties van de jury ontvangen op het Summerfest (Maastricht), CNTAL (Liege), Voices of Shakespeare (Metz) en de Honda prijs (Brussel). Hij was finalist in de bekende 'Voix Nouvelles' wedstrijd, en werd bekroond tot Naamse burger van het jaar in 2016 omwille van zijn uitstraling en zijn bijdragen tot de lyrische ontwikkeling van de stad. Ondertussen blijf hij ook opleidingen volgen bij bekende muzikelaars zoals Patricia Petibon, Michael Spyres, Alberto Zedda, Raul Gimenez, Benoît Mernier, Georg Nigl, en Guilano Carrera.

Parallel met zijn activiteiten als zanger is Kamil nu ook afgestudeerd als klassiek pianist. Bovendien heeft hij een master in de economie van de Universiteit van Namen en de UCL een een master in financieën (Geneva School of Economics).

Kris Stroobants (dirigent) studeerde trompet en baroktrompet in de klas van Leon Pêtré aan het Lemmensinstituut in Leuven. Vervolgens specialiseerde hij zich verder in orkestdirectie – in de klas van Jan Stulen – en muziekschriftuur aan de Koninklijke Conservatoria van respectievelijk Maastricht en Brussel.

Kris was reeds als gastdocent en dirigent verbonden aan het Conservatorium Maastricht en werkte als dirigent en arrangeur in het Vlaams Muziek Theater. Daarnaast verzorgde hij de muzikale leiding van diverse gelauwerde muziektheaterproducties zoals *'Ceci n'est pas Carmen'* en *'Tegenlied'* (beide voor 30CC Leuven), *'Grenzeloos'* (samenwerking van VLAMO, Koor & Stem en Danspunt) en *'OPERA/ een werkstuk'* (voor fABULEUS). In het buitenland dirigeerde Kris reeds orkesten zoals de Wiener Sinfonietta, de Berliner Sinfonietta, Radom Chamber Orchestra en Les Frivolités Parisiennes. Ook werkte Kris reeds samen met gerenommeerde solisten als Elena Fink, Liebrecht Vanbeckevoort, Reinoud Van Mechelen, Severin von Eckardstein, Roeland Hendrickx e.a. In juli 2017 behaalde Kris een finaleplaats in de *'Audite International Conducting Competition'* onder het patroonschap van internationaal gerenommeerde dirigent Yuri Simonov (chef-dirigent Nationaal Orkest van België 1994-2002) in het Poolse Radom.

Momenteel is Kris als dirigent en artistiek directeur de drijvende kracht achter het Leuvense orkest Frascati Symphonic. Onder zijn leiding verkreeg het orkest al de erkenning van pers en publiek, en dat zowel in het binnen- (BOZAR, Koningin Elisabethzaal, Concertgebouw Brugge...) als buitenland (bijvoorbeeld tijdens jaarlijkse concertreeksen naar China). Parallel met Frascati Symphonic dirigeert Kris het kamerorkest Frascati. Elk van zijn artistieke projecten wordt gekenmerkt door een boeiende wisselwerking tussen het grote symfonische repertoire en minder bekende muzikale pareltjes van vroeger en nu. Kris is namelijk zowel thuis in het opera-, operette-, musical- en theatergenre alsook in het grote symfonische orkestrepertoire. Kris specialiseert zich nog steeds verder tijdens masterclasses in Wenen en Berlijn bij meesterdirigenten zoals Bruno Weil, chefdirigent van het Canadese orkest Tafelmusik, en Lior Chambadal, chefdirigent van de Berliner Symphoniker. Naast zijn activiteiten als dirigent en artistiek leider wordt Kris geregeld gevraagd als jurylid bij wedstrijden en examencommissies in België en Nederland.

Kamerorkest van Frascati Symphonic (orkest) Frascati Symphonic werd gesticht in Leuven op 4 september 2007. Het is genoemd naar een bekende vroegere concertzaal in Leuven. Deze stad heeft steeds een interessante en rijke traditie gehad van muziek met verschillende orkesten, koren, en fanfares naast het orkest van het conservatorium en de universiteit. Frascati is de ontbrekende schakel in dit landschap. Het geeft de kans aan muzikanten en solisten om ervaring op te doen, zowel muzikaal als theateraal, door pedagogische begeleiding van hoge kwaliteit door professionele muzikanten en dirigenten, door alternatieve toegankelijke muziek te studeren, en werken die minder bekend zijn in het internationale repertorium, onder andere werk van Vlaamse componisten.

Vocaal ensemble LA FOLIA (koor) (coördinatie Liesbet Vereertbrugghen) Het klinkt als een grap, een folie, maar neen, het is de naam van een mega-hit waar Jean-Baptiste Lully verantwoordelijk voor was. In 1672 verscheen van zijn hand de compositie: *Les folies d'Espagne*. De melodie werd opgepikt door een hele rits componisten die er elk een reeks variaties op schreven: Corelli, Vivaldi, Bach maar ook Liszt en Rachmaninov.

LA FOLIA is sinds 2016 ook de naam van een vocaal ensemble dat al eerder zijn sporen heeft verdiend onder de naam LA FURIA. Maar omdat het repertoire van LA FURIA in principe voorbehouden blijft voor muziek uit renaissance en barok kan LA FOLIA nu eindelijk met volle overtuiging buiten de lijntjes kleuren. De zangers genoten elk een degelijke muziekopleiding en zingen projectmatig in verschillende koren waaronder Ex Tempore, Currende, Kathedraalkoor Brussel, Frascati Vocals en vele andere meer regionale koren.

Zowel bij LA FURIA als bij LA FOLIA wordt er gezongen zonder vaste dirigent. Beide ensembles willen hiermee hun flexibiliteit tonen en zich open stellen voor de interpretatie van bekwame dirigenten. Het geeft hen ook de mogelijkheid zelf gericht zoeken naar de gepaste dirigenten voor de projecten die ze zelf initiëren. LA FURIA zong al eerder met Richard Egarr, Patrick Peire, Florian Heyerick, Bart van Reyn, Willem Ceuleers, Nico van der Meel, Aart Bergwerff, Erik Van Nevel, Patrick Beuckels, Dirk De Nef, Luc Laurent, Kris Stroobants, Marnix De Cat, Adrián Rodríguez Van der Spoel en Stephan MacLeod.

In 2007 verscheen bij het label Quintone de opname van Bachs Johannes Passion (versie 1725) waarin La Furia zong ism. Concerto D'Amsterdam olv. Nico van der Meel. Het eerste project van LA FOLIA was Sacred Concerts van Duke Ellington i.s.m. VRT-Big Band, Tutu Pouane en Fred Brouwers olv. Dré jr. Peremans (maart 2017).

Joeri Bultheel (IT, Augmented and virtual reality) is een IOS/MacOS/web ontwikkelaar uit Brussel die op dit moment leeft en werkt in Berlijn. Hij studeerde Electronic Music compositie aan het Sonologie Instituut van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en daarna Toegepaste Computerwetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel. Zijn belangrijkste interesse gaat uit naar artificiële intelligentie, vooral onderzoek in neurale netwerken, waarover hij een aantal artikels heeft geschreven, m.n. over muziektoepassingen. Van bij zijn aankomst in Berlijn is hij beginnen werken met kunstenaar Anne Imhof door haar technische ondersteuning te geven en 3d modellering en simulaties van artistieke realisaties, zoals in Hamburger Bahnhof en de Biennale van Venetië. Naast zijn professioneel werk is hij ook actief in

nieuwe media, digitale audio creaties en video game ontwikkeling. Hij is ook bezig met experimenten en software ontwikkeling voor virtual reality zoals de HTC Vive die live in de opera gebruikt wordt.